

Ihmiset ja suhteet: Sinä ja minä

Viime numerossa jäimme siis siihen, että tykkäämiset oli tunnustettu puolin ja toisin. On aika alkaa seurustella. Seurustelu on sitä, että aletaan tosissaan tutustumaan toiseen. Ihastuminenhan oli sitä, että kiinnostus herää. Seurustelussa selvitetään, tahdommeko me rakastaa toisiamme. Luit aivan oikein: tahdommeko me rakastaa? Pappi ei alttarilla kysy, että tahdotko sinä tuntea kivoja tunteita toista kohtaan vaan tahdotko sinä rakastaa myötä- ja vastoinkäymisissä.

Seurustelun tulisi olla tavoitteellista. Kaikki eivät tänä päivänä ole tästä asiasta samaa mieltä. Parisuhderintamalla moni muukin ennen niin selvä periaate on kyseenalaistettu. Olen silti sitä mieltä, että seurustelun tulisi olla tavoitteellista eikä seurusteltaisi vain hvin vuoksi tai ajan kuluksi. Seurustelulla on kaksi onnistunutta loppua: avioliitto tai suhteen purkautuminen. Luit jälleen aivan oikein: suhteen päätyminen on myös onnistunut loppu seurustelulle. Seurustelun aikana tulisi selvittää juuri se asia, että onko meistä yhdessä eläjiksi. Ikävintä on todeta avioliitossa, että ei meistä ollutkaan. Ja näinhän aika usein kuitenkin käy.

Siksipä seurustelun aikana tulisi elää niin tavallista elämää kuin mahdollista. Aluksihan se on yhtä juhlaa ja siitä pyritään järjestämäänkin yhtä juhlaa. Tosiasia on kuitenkin se, että elämä pitkässä juoksussa on enimmäkseen arkea ja arjessa kohdataan myös suhteen suurimmat haasteet ja vaikeudet. Seurustelun alussa kumpikin pyrkii pitämään esillä parhaita puoliaan ja toisesta halutaan nähdä vain hyvät puolet. Arjessa tällaista kulissia ei kuitenkaan kukaan jaksa pitää yllä. Totuus paljastuu ja rakkaus punnitaan.

Etsikää siis yhdessä vaikeuksia. Siivotkaa usein yhdessä. Tarjoutukaa yhdessä hoitamaan toisten lapsia. Tehkää vaateostoksia kummallekin yhdessä. Perustakaa yhteinen lompakko, josta yhdessä maksetaan asioita. Vierailkaa usein vanhempienne kodeissa yhdessä. Omena ei nimittäin putoa kauas puusta... Vanhassa laulussa lauletaan:

*Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
Anna tunturin selvittää
kuka viereesi jää.*

*Kun on kaukana kaikki muut
ja kun päättyvät pitkospuut.
Kuka rinnallas ruikuttaa
takaisin mennä saa.*

Ystävän laulu – Arja Saijonmaa

Tärkeä ohje on myös se, että kummankin pitäisi elää myös omaa elämäänsä. Yksilö meissä ei kuole parisuhteen tieltä tai ei ainakaan saisi kuolla. Joksikin aikaa seurustelusuhde riittää elämän ainoaksi ihmissuhteeksi, mutta jälleen kerran pitkässä juoksussa tullaan sen tosiasian eteen, että tarvitsemme myös muita ihmissuhteita. Kiihkeän seurustelun aikana ei saisi unohtaa muita kavereita tai uhrata itselle tärkeitä harrastuksia seurustelun alttarille. Vanhojen kaverisuhteiden uudelleen rakentaminen tai uusien kaverisuhteiden luominen on yllättävän työlästä. Ja kaverisuhteiden katkeaminen surettaa kavereitakin. Parisuhteessa täytyy olla tilaa kummankin omalle elämälle. Jos seurustelukumppani vaatii kaiken ajan ja huomion itselleen, pitäisi hälytyskellojen soida. Älä alistu sellaiseen!

Kun kerran olette ottaneet omaksenne Herran Kristuksen Jeesuksen, eläkää hänen yhteydessään. Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa sen mukaan kuin teille on opetettu. Kaikukoon kiitoksenne runsaana. Kol. 2:6-7

Kristittyjen kannattaa erityisesti seurustellessa ja avioliittopäätöstä tehdessään rakentaa elämänsä Paavalin kehotuksen mukaan Kristuksen varaan. Kristuksen varaan elämän rakentaminen tarkoittaa sitä, että Jumalan todellisuus on käytännössä osa elämää. Osallistutaan yhdessä hengelliseen toimintaan ja rukoillaan paljon myös yhteisen suhteen puolesta ja kysellään Jumalan tahtoa parisuhteeseen liittyvissä asioissa. Jumala ei ymmärtääkseni pääätä puolestamme, mutta hän voi johdattaa kummankin osapuolen kannalta hyvään lopputulokseen. Eräs tyttö kerran pyysi, että jututtaisin hänen seurustelukumppaniaan, koska tällä tuntui olevan elämässä vaikeaa. No tein työtä pyydettyä ja keskustelin tämän pojan kanssa. Keskustelussa paljastui, että yksi vaikeuksista oli tämä seurustelusuhde. Rukoilimme yhdessä suhteen puolesta ja pyysimme, että Jumala johdattaisi hyvään loppuratkaisuun. Seuraavana aamuna poika oli soittanut tytölle ja lopettanut seurustelusuhteen. Jumala johdatti, osin ehkä käymämme keskustelun ja yhteisen rukouksen kautta. Poika teki päätöksen. Ratkaisu ei ollut ollenkaan tytön toivomusten mukainen ja hänen kokemuksensa oli lähellä maailmanloppua. Tänä päivänä kumpikin on kuitenkin tyytyväinen tehtyyn ratkaisuun.

Mika Syväniemi

Seuraavassa numerossa: Sinä tai minä